

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 3 april 2018 met nummer RvVb/A/1718/0718
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0828/A

Verzoekende partij	mevrouw Maria Josepha DE DECKER vertegenwoordigd door advocaat Filip DE PRETER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Keizerslaan 3
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 augustus 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 juli 2016.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de stilzwijgende weigering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wezembeek-Oppem niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een verkavelingsvergunning geweigerd voor het verkavelen van een perceel gelegen te 1970 Wezembeek-Oppem, Mechelsesteenweg zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummer 331r2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 20 februari 2018.

Advocaat Filip DE PRETER voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 10 september 2015 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wezembeek-Oppem een aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor “het verkavelen van een perceel” gelegen te 1970 Wezembeek-Oppem, Mechelsesteenweg zn.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977, in parkgebied.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden’, goedgekeurd op 16 december 2011, maar is niet gelegen in een herbestemd gebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 15 oktober 2015 tot en met 13 november 2015, worden geen bezwaarschriften ingediend.

Met een aangetekende brief van 7 april 2016 deelt het college van burgemeester en schepenen aan de verzoekende partij mee dat over haar aanvraag niet tijdig is beslist en dat zij de aanvraag bijgevolg stilzwijgend heeft afgewezen.

Tegen de stilzwijgende beslissing tekent de verzoekende partij op 11 april 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 22 juni 2016 om dit beroep niet in te willigen en een verkavelingsvergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 7 juli 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op dezelfde datum ongegrond en weigert een verkavelingsvergunning. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Beoordeling

...

c) Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg en maakt geen deel uit van een goedgekeurde niet vervallen verkaveling. Het goed is wel gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening Vlaams Strategisch gebied rond Brussel en aansluitende open ruimtegebieden’, definitief vastgesteld door de Vlaamse regering op 16 december 2011. Het perceel ligt binnen de grenzen van de afbakeningslijn Vlaams strategisch gebied rond Brussel.

De aanvraag is niet gelegen in een herbestemd gebied en bijgevolg blijven de bestaande bestemmings- en inrichtingsvoorschriften onverminderd van toepassing.

Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een parkgebied. Artikel 14 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht.

...

De voorliggende aanvraag is in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het parkgebied.

d) De beroeper stelt dat het gewestplan onwettig is en bijgevolg niet kan aangewend worden om de vergunning te weigeren. De onwettigheid van het gewestplan stoelt volgens de beroeper op een omzetting van de bestemming van dit perceel tussen de voorlopige goedkeuring en de definitieve goedkeuring van het gewestplan van woonparkgebied naar parkgebied.

De beroepsindiener verwijst hierbij naar het arrest van de Raad van State nr. 24.627 van 14 september 1984. Dit arrest heeft het gewestplan vernietigd voor drie andere percelen gelegen langs de Mechelsesteenweg (deels van 331/C/2, 333/E en 341/K) en binnen parkgebied dat op dezelfde wijze een wijziging van bestemming onderging. Uit het arrest blijkt dat de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem bij het ontwerp had voorgesteld om het woonparkgebied te wijzigen naar woongebied. De Federatieraad had gevraagd om een deel van het gebied te wijzigen naar woongebied en de rest te behouden als woonparkgebied. De Regionale Commissie had zich bij deze voorstellen aangesloten. Bij de definitieve vaststelling werd echter een deel van het gebied gewijzigd naar parkgebied, zonder hiervoor enige verantwoording te geven. In het arrest van de Raad van State werd geoordeeld dat dit een schending uitmaakt van de artikels 9 en 13 van de Stedenbouwwet.

Bij besluit van 23 juli 1998 heeft de Vlaamse Overheid voor de drie percelen waar het vernietigingsarrest betrekking op heeft de gewestplanbestemming "parkgebied" hersteld. Voor de overige percelen, waaronder het betrokken perceel, blijft de gewestplanbestemming uit 1977 van toepassing, zijnde parkgebied.

Ongeacht de inhoudelijke argumentatie tot het vaststellen van een mogelijke onwettigheid van het gewestplan voor het betrokken perceel komt het de deputatie niet toe om deze onwettigheid vast te stellen en bijgevolg geen toepassing meer te maken van het gewestplanvoorschrift. Art 159 GW bepaalt dat de hoven en rechtbanken alleen van wettige besluiten mogen toepassing maken. Dit geldt evenwel niet voor de administratieve overheid.

Mast, A., Dujardin, J., Van Damme, M. en Vande Lanotte, J. stellen in 'Overzicht van het Belgische Administratief Recht', Druk 1996, Kluwer Rechtswetenschappen, Antwerpen op p.659 het volgende:

'Al is het aan de administratieve overheid niet ontzegd om voor de rechter de toepassing van artikel 159 G.W. in te roepen en zich zelfs op de onwettigheid van haar eigen akten te beroepen, toch is de wettigheidstoetsing door artikel 159 G.W. aan haar zelf ontzegd, zodat het haar niet is toegestaan bij het nemen van individuele beslissingen geen rekening te houden met een door haar voorheen uitgevaardigd reglement omdat zij dit onwettig acht.

(...)'

Elk orgaan van het bestuur dat niet als rechtsprekend college optreedt is ertoe gehouden om de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen toe te passen zolang zij niet zijn opgeheven of vernietigd. Bijgevolg kan enkel een planologische strijdigheid worden vastgesteld en is de aanvraag niet voor vergunning vatbaar.

e) Gelet op de planologische onverenigbaarheid is de ruimtelijke integratie en de goede plaatselijke ordening slechts een beoordelingselement van ondergeschikt belang. Zij kan de aanvraag niet verantwoorden.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de voorliggende aanvraag is in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het parkgebied.*

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN – ENIG MIDDEL

Standpunt van de partijen

In het enig middel voert de verzoekende partij, met toepassing van artikel 159 van de Grondwet, de schending aan van artikel 9 en 13 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, van artikel 4.3.1, §1 VCRO, van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur en van het ontbreken van de wettelijke grondslag.

Zij zet uiteen:

“...

Toelichting

Overeenkomstig artikel 4.3.1, §1 VCRO dient de vergunning te worden geweigerd indien het aangevraagde onverenigbaar is met stedenbouwkundige voorschriften – zoals de voorschriften van het gewestplan - voor zover daarvan niet op geldige wijze wordt afgeweken.

Niet betwist wordt dat de aanvraag strijdig is met de voorschriften van het gewestplan, en dat er geen redenen zijn om van die voorschriften af te wijken.

Ongeacht de vraag of de aanvraag in overeenstemming is met de goede ruimtelijke ordening was de Deputatie er dus toe gehouden de vergunning weigeren, weze het niet dat het gewestplan onwettig is, zodat het door uw Raad buiten toepassing dient te worden gelaten met toepassing van artikel 159 van de Grondwet.

Indien uw Raad het gewestplan onwettig acht, blijkt meteen dat het bestreden besluit gestoeld is op een onwettige reglementaire bepaling, en om die reden dient te worden vernietigd.

Het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is op de betrokken locatie onwettig.

Deze onwettigheid is het gevolg van het feit dat in het ontwerp-gewestplan aan het terrein nog de bestemming woonparkgebied is gegeven. Die bestemming is na het openbaar onderzoek gewijzigd naar parkgebied, en dit zonder dat deze wijziging ingegeven was

door een bezwaar of een opmerking in het kader van het openbaar onderzoek, of door een advies van een adviesinstantie. Hierdoor is het gewestplan op deze locatie nooit aan een openbaar onderzoek onderworpen.

Deze onwettigheid werd reeds vastgesteld door de Raad van State zoals hierna blijkt.

Volgens het op 29 maart 1974 vastgestelde ontwerp-gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse was het betreffende perceel gelegen in woonparkgebied (31/4).

In het bij Koninklijk Besluit van 7 maart 1977 definitief vastgestelde gewestplan werd de bestemming evenwel gewijzigd. Over een diepte van ongeveer 50 meter en over een lengte van 150 meter werden langsheen de Mechelsesteenweg twee parkgebieden aangeduid.

De gedeeltelijke wijziging van “woonparkgebied” naar “parkgebied” was niet het gevolg van enig bezwaar of enige opmerking die gemaakt is naar aanleiding van het openbaar onderzoek, of van een advies dat door enige instantie was uitgebracht.

Dit staat vast omdat de verkavelaar van het terrein, de nv Immobielmaatschappij van België tegen het gewestplan in kwestie een beroep tot nietigverklaring heeft ingesteld bij de Raad van State. Deze maatschappij was blijkbaar nog eigenaar van bepaalde percelen binnen de verkaveling die door deze bestemmingswijziging werden getroffen.

De nv Immobielmaatschappij van België heeft de gewestplanwijziging aangevochten, en bij arrest nr. 24.627 van 14 september 1984 heeft de Raad van State het gewestplan vernietigd voor zover het betrekking had op de percelen Mechelsesteenweg sectie D, deel van 331/C/2, 333/E en 341/K.

De Raad heeft dit verzoek ingewilligd voor zover het betrekking had op de percelen van de nv Immobielmaatschappij van België.

Uit het arrest blijkt dat de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem bij het ontwerp van plan de opmerking had gemaakt om het woonparkgebied te wijzigen naar een gewoon woongebied. De Federatieraad had gevraagd een deel van het domein te wijzigen naar woongebied, en de rest te behouden als woonparkgebied. De Regionale Commissie heeft zich bij die voorstellen aangesloten.

Bij de definitieve vaststelling heeft de Koning niettemin een deel van het gebied gewijzigd naar parkgebied, zonder hiervoor enige verantwoording te geven.

In het arrest stelt de Raad van State vast dat dit een schending uitmaakt van de artikel 9 en 13 van de Stedenbouwwet.

De vernietiging had betrekking op een deel van de strook grond die in het definitieve gewestplan tot parkgebied was omgevormd, maar de motieven in kwestie gaan uiteraard op voor de gehele strook parkgebied die door het gewestplan ter plaatse werd afgebakend.

Ook voor die percelen kan immers in het advies van de Regionale Commissie of in het Koninklijk Besluit geen verantwoording worden teruggevonden.

De vernietiging had onder meer betrekking op het perceel grond dat gelegen was net naast het perceel van de verzoekende partij.

Bij besluit van 23 juli 1998 heeft de Vlaamse Overheid voor de vernietigde percelen de gewestplanbestemming “woonparkgebied” hersteld, maar voor de overige percelen, waaronder dit van de aanvrager, blijft de oude gewestplanbestemming uit 1977 van toepassing. Deze gewestplanbestemming is, om de redenen die door de Raad van State werden vastgesteld, onwettig.

Uit het voorgaande volgt dat er een onwettigheid vervat zit in het KB omdat er een ongeoorloofde aanpassing werd uitgevoerd aan het ontwerp-gewestplan na het openbaar onderzoek.

Artikel 13 van de Stedenbouwwet, van toepassing ten tijde van de opmaak van het gewestplan, bepaalde wat volgt:

...

Artikel 9 van de Stedenbouwwet, bepaalde wat volgt:

...

Uit de samenlezing van deze artikelen blijkt dat de Minister verplicht is over te gaan tot voorlopige vaststelling van een ontwerp van gewestplan, dat dit ontwerp dient te worden onderworpen aan een openbaar onderzoek en aan adviezen van de gemeenteraden en de Bestendige Deputatie, dat vervolgens de Regionale Commissie zich over de bezwaren en adviezen uitspreekt en dat die Commissie tot slot zelf een advies uitbrengt. De Koning is gehouden zijn besluit formeel te motiveren in de mate Hij van dit advies afwijkt.

De Raad van State heeft in het verleden in tal van arresten geoordeeld dat de Koning aan het ontwerp-gewestplan geen wijzigingen mag aanbrengen die niet in de bezwaren en opmerkingen van de particulieren of in de adviezen van de geraadpleegde overheden worden voorgesteld of daarin zijn neergelegd of noodzakelijk of logisch eraan verbonden zijn of eruit voortvloeien of, als die voorwaarde niet vervuld is, die niet vooraf onderworpen werden aan de formaliteit van het openbaar onderzoek en van de raadpleging van de betrokken gemeenteraden en bestendige deputatie en van de regionale commissie van advies.

Het voorgaande brengt ook met zich mee dat het gewestplan op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

De Raad van State heeft in eerdere arresten immers geoordeeld dat het zorgvuldigheidsbeginsel als beginsel van behoorlijk bestuur de overheid in het kader van een planningsproces ertoe verplicht onder meer de feitelijke toestand correct in te schatten. Ook moet een verwijzing naar adviezen en bezwaren correct gebeuren, nu adviezen en bezwaren op zorgvuldige wijze in het besluitvormingsproces moeten worden betrokken en desgevallend ook weerlegd dienen te worden.

Het voormelde gewestplan is dan ook onwettig.

Doordat het bestreden besluit hierdoor gesteund is op een onwettige grondslag, dient het besluit alleen al daarom te worden vernietigd.

Hierbij moet worden opgemerkt dat de Raad van State al meermaals heeft aangegeven op welke wijze het bestuur in dergelijk geval moet omgaan met een aanvraag waarin de aanvrager zich terecht beroept op de onwettigheid van het gewestplan.

“Overwegende dat in de gevallen waarin de overheid wettelijk ertoe gehouden is op een vergunningsaanvraag betreffende een in het betrokken gebied gelegen eigendom te beschikken vooraleer zij de onwettigheid in het gewestplan heeft kunnen herstellen, zij de onwettigheid in twee fasen dient te herstellen, te weten, vooreerst het gedeelte van het plan waaraan de onwettigheid kleeft opheffen en vervolgens na de opheffing van dat gedeelte van het plan en in afwachting van een nieuw besluit dat in de vervanging hiervan voorziet, over de vergunningsaanvraag beslissen overeenkomstig de regelen vastgesteld door artikel 43, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996; dat het middel gegrond is,”

De verzoekende partij heeft voor het bestuur de onwettigheid van het gewestplan ingeroepen. Daargelaten de vraag of de Deputatie kon overgaan tot het opheffen van het gewestplan, moet worden vastgesteld dat de Deputatie in elk geval toepassing heeft gemaakt van een onwettig gewestplan, hetgeen door uw Raad kan en moet worden vastgesteld.

Die vaststelling leidt tot de conclusie dat de Deputatie haar beslissing heeft gesteund op een onwettige beslissing, waardoor ook de beslissing van de Deputatie dient te worden vernietigd.

...

De verwerende partij repliceert:

“ ...

In haar enig middel betoogt verzoekende partij dat de bestreden beslissing een schending zou inhouden van de artikelen 13 en 9 van de Stedenbouwwet (m.b.t. de opmaak van een gewestplan), alsook van art. 4.3.1, §1 VCRO (m.b.t. de verenigbaarheid met goede ruimtelijke ordening en met stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften). Daarnaast zou de bestreden beslissing, volgens verzoekende partij, ook in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel zijn genomen.

Zo zou verwerende partij – volgens verzoekende partij althans – meer bepaald ten onrechte haar beslissing gesteund hebben op het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, terwijl dit gewestplan onwettig zou zijn.

Dit standpunt kan echter geenszins worden bijgetreden.

Artikel 159 G.W. bepaalt immers uitdrukkelijk dat de hoven en rechtbanken de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen alleen mogen toepassen in zoverre zij met de wetten overeenstemmen.

Volgens dit artikel behoort het dan ook enkel aan de met rechtspraak belaste organen toe – en niet aan het actief bestuur – om algemene, provinciale en plaatselijke besluiten buiten toepassing te laten.

Een deputatie behoort echter niet tot de hoven en rechtbanken (zij is geen administratief rechtscollege), maar treedt op als een orgaan van het actief bestuur, wanneer zij een uitspraak doet over een administratief beroep.

Als zodanig kan een deputatie dan ook onmogelijk een ruimtelijk uitvoeringsplan of een gewestplan buiten toepassing laten (zie ook Arbitragehof 6 juni 1995, nr. 40/95, B.3.4; R.v.St., nr. 138.974 van 10 januari 2005). Elk orgaan van het bestuur dat niet als rechtsprekend college optreedt, is er immers toe gehouden de algemene, provinciale en

plaatselijke besluiten en verordeningen toe te passen, zolang zij niet zijn opgeheven of vernietigd.

Verwerende partij heeft in de bestreden beslissing dan ook terecht geoordeeld dat de wettigheid van het gewestplan enkel op rechterlijk niveau kan worden beoordeeld, en dat zij als vergunningverlenende overheid de voorliggende verkavelingsaanvraag dient te toetsen aan de huidig geldende bestemmingsvoorschriften van het van toepassing zijnde gewestplan.

Het was dan ook niet aan verwerende partij om het gewestplan en/of het bestemmingsvoorschrift 'parkgebied' thans in vraag te stellen.

De bestreden beslissing schendt dan ook geenszins art. 159 G.W., noch de artt. 9 en 13 van de Stedenbouwwet en/of art. 4.3.1 VCRO.

Daarnaast schendt de bestreden beslissing evenmin het zorgvuldigheidsbeginsel. Uit de bestreden beslissing blijkt immers ontegensprekelijk dat verwerende partij wel degelijk het administratief beroepschrift, de van toepassing zijnde stedenbouwkundige voorschriften, de aanvraag en de onmiddellijke omgeving afdoende en zorgvuldig heeft onderzocht, dat zij op basis van het zorgvuldig samengesteld en volledig administratief dossier een volledig zicht heeft kunnen krijgen op de aanvraag en bijgevolg in redelijkheid een gefundeerde beslissing heeft kunnen nemen.

De bestreden beslissing schendt dan ook geenszins de aangegeven bepalingen en/of het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

...

De verzoekende partij dupliceert:

“ ...

De verzoekende partij stelt vast dat de verwerende partij de motivering van de bestreden beslissing handhaaft en de argumentatie van de verzoekende partij omtrent de onwettigheid van het gewestplan alvast niet tegensprekt.

Het is vaste rechtspraak van de Raad van State dat een onwettig gewestplan door uw Raad en de Raad van State buiten toepassing moet worden gelaten op basis van artikel 159 Gw, zelfs al kan de verwerende partij dit als orgaan van actief bestuur niet.

De Raad oordeelde onder meer als volgt:

“Naar aanleiding van het beroep van de vergunningaanvrager oordeelt de Raad van State dat het Waals Gewest, de steller van de bestreden handeling, een orgaan van het actief bestuur is en dat het in deze hoedanigheid ertoe gehouden is de reglementaire bepalingen toe te passen, zonder bevoegd te zijn om de bepaling terzijde te schuiven die ze onwettig zou achten. Net als elk rechtscollege is de Raad van State er daarentegen toe gehouden te weigeren iedere reglementaire bepaling toe te passen die hij onwettig acht. Hieruit volgt dat, wanneer hij de wettigheid van een stedenbouwkundige vergunning of van een weigering ervan controleert en wanneer in het middel daartoe verzocht wordt, hij het onwettige gewestplan niet mag toepassen. Bijgevolg moet op basis van artikel 159 van de Grondwet de toepassing van het gewestplan van Philippeville-Couvin worden afgewezen in zoverre het het perceel van de verzoekende partij in een landschappelijk waardevol bosgebied opneemt. De onwettigheid van deze ruimtelijke bestemming heeft bijgevolg de onwettigheid tot gevolg van de weigering van de bestreden stedenbouwkundige vergunning waarop ze steunt.”

De verwerende partij spreekt niet tegen dat de vermeende strijdigheid met de gewestplanbestemming het enige weigeringsmotief is. In de mate het gewestplan onwettig is, is de bestreden beslissing bijgevolg gesteund op een onbestaande grondslag.

*Het enige wat de verzoekende partij moet aantonen is de onwettigheid van het gewestplan. Die onwettigheid volgt uit de elementen die zij heeft aangebracht in het verzoekschrift, en die door de verwerende partij noch in feite, noch in rechte, werd tegengesproken.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

Het standpunt van de verzoekende partij komt er op neer dat zij niet betwist dat er geen vergunning kan worden verleend voor het aangevraagde aangezien het in parkgebied is gelegen volgens het toepasselijke gewestplan, maar ze acht die bestemming voor het betrokken bouwperceel onwettig. De onwettigheid van het gewestplan wordt gezien in het feit dat het betrokken bouwperceel bij de opmaak van het gewestplan, oorspronkelijk in het ontwerp-gewestplan werd bestemd tot woonpark, en in het gewestplan werd bestemd tot parkgebied zonder dat die wijziging steun of grondslag vindt in het openbaar onderzoek en de raadplegingen. De verzoekende partij verwijst naar het arrest van de Raad van State nr. 24.627 van 14 september 1984 waarin het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse wordt vernietigd, in zoverre het de bestemming parkgebied toekent aan de percelen te Wezembeek-Oppem, sectie D, afdeling 2, nummers 331c2, 333E en 341K. Een van deze percelen is volgens de verzoekende partij gelegen naast het betrokken bouwperceel in de onderliggende zaak.

De verzoekende partij stelt dat de gewestplanbestemming woonpark “voor de vernietigde percelen” bij besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 werd hersteld, maar dat haar perceel nog de “oude gewestplanbestemming” heeft.

2.

Het wordt niet betwist dat het betrokken perceel gelegen is in parkgebied volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, vastgesteld met een koninklijk besluit van 7 maart 1977.

Uit de gegevens van het dossier en de stukken die de verzoekende partij voorlegt, kan worden afgeleid dat een aantal percelen, waaronder dat van de verzoekende partij, in het ontwerp-gewestplan dat heeft geleid tot het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, bestemd werden tot woonpark, maar vervolgens, bij de definitieve vaststelling van het gewestplan, werden bestemd tot parkgebied.

In het arrest van de Raad van State nr. 24.627 van 14 september 1984, waar de verzoekende partij naar verwijst, wordt voor enkele percelen van de verzoekende partij in die zaak, onder meer “de grond gelegen te Wezembeek-Oppem, Mechelsesteenweg, ten kadaster gekend of geweest zijnde sectie D, deel van nrs. 331c/2, 333^e en 341k”, de onwettigheid vastgesteld van het voormeld koninklijk besluit van 7 maart 1977. Er wordt in het arrest overwogen dat specifiek voor deze gronden “geen der geraadpleegde overheden en evenmin de regionale commissie (...) een bestemmingswijziging naar parkgebied (hebben) geadviseerd”.

Het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 “houdende definitieve vaststelling van het ontwerpplan tot aanvulling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse op het grondgebied van de gemeenten Affligem, Asse, Beersel, Grimbergen, Groot-Bijgaarden, Hoeilaart, Kapelle-op-den-Bos, Kraainem, Linkebeek, Merchtem, Overijse, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw,

Vilvoorde, Wezembeek-Oppem en Zaventem”, heeft betrekking op “gronden van de 59 arresten waarvoor het koninklijk besluit van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse werd vernietigd door de Raad van State”. In het besluit wordt onder meer overwogen:

“ ...

Dat een aanvulling van het gewestplan voor de vernietigde delen het meest dringend is en om die reden het ontwerp-gewestplan daartoe werd beperkt; dat door het hernemen van de totale procedure van het ontwerpplan elementen van de procedure van het gewestplan dat werd vernietigd geen voorwerp van betwisting kunnen zijn van de nieuwe procedure; dat ook procedures voor bouw- of verkavelingsaanvragen geen voorwerp van betwisting kunnen zijn van de gewestplanwijziging; dat het ontwerp-gewestplan werd voorbereid na een grondig onderzoek van de thans bestaande toestanden en in functie van het huidig ruimtelijk beleid en de actuele wetgeving; dat het Vlaams gewest de bevoegdheid heeft om de gewenste ruimtelijke ordening in het gewestplan vast te leggen; dat de vele woonparkgebieden en woongebieden die gerealiseerd werden in de betrokken gemeenten geen redenen zijn om de resterende groene openruimten ook nog te laten bebouwen ; dat het behoud van het groene karakter van de gronden na bebouwing geen argument is om open ruimten te bestemmen als woonpark; dat ook de beoordeling over de zogenaamde verkavelingen van voor de stedenbouwwet passen binnen de ruimtelijke afwegingen die gemaakt zijn bij de opmaak van de voorliggende aanvullingen van het gewestplan;

...”

Uit die overwegingen blijkt duidelijk de visie om de nog resterende groene open ruimten – ook deze binnen woongebieden en woonparkgebieden – te behouden. Zo ook werd aan de gronden die het voorwerp hebben uitgemaakt van een vordering tot vernietiging van het gewestplan in het voormeld arrest van de Raad van State, opnieuw de bestemming parkgebied gegeven. Het advies van de regionale commissie van advies van Vlaams-Brabant adviseerde deze bestemming gunstig “*omdat het overeenstemt met de principes, die aan de basis liggen van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, nl. een beheersing van de stedelijke groei en het behoud van de groene gordel. Ook pleit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen ervoor om het grootstedelijk gebied rond Brussel te beperken tot de huidige aaneengesloten agglomeratie en om de bestaande onbebouwde ruimte niet aan te snijden en de voorgestelde wijziging kadert binnen deze opties*”, waaruit nogmaals blijkt dat bewust werd geopteerd om de nog niet bebouwde gronden als onbebouwde ruimte te behouden.

3.

Het perceel van de verzoekende partij is gelegen aan de Mechelsesteenweg en maakt deel uit van de onbebouwde percelen die in het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, zoals vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, bestemd werden als parkgebied, terwijl het perceel in het ontwerp-gewestplan bestemd was als woonpark.

Eén van de percelen die het voorwerp hebben uitgemaakt van het arrest van de Raad van State nr. 24.627 van 14 september 1984 en onder het vorige randnummer is aangehaald, eveneens gelegen langs de Mechelsesteenweg, is gelegen naast het perceel dat het voorwerp heeft uitgemaakt van de aanvraag die heeft geleid tot de bestreden beslissing.

Voor dit perceel kunnen geen redenen worden gezien om anders te oordelen over de onwettigheid van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, zoals vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, dan de Raad van State in zijn arrest nr. 24.627 van 14 september 1984. Evenwel zijn er evenmin redenen om te vermoeden dat dit perceel, indien het betrokken zou zijn geweest

bij het voormeld besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998, een ander lot zou zijn toegekend dan het naastliggend perceel, waaraan opnieuw de bestemming parkgebied werd gegeven. Het perceel van de verzoekende partij werd echter niet betrokken in deze herstelbeslissing, die beperkt was tot gronden waarvoor het koninklijk besluit van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse werd vernietigd door de Raad van State.

Aangezien het niet vorderen van de vernietiging van het koninklijk besluit van 7 maart 1977 houdende vaststelling van het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse, binnen de beroepstermijn die daarvoor openstond bij de Raad van State, niet belet dat een verzoekende partij zich nog kan beroepen op artikel 159 van de grondwet, ook al is er sindsdien inmiddels meer dan 40 jaar verstreken, kan de Raad niet anders dan de onwettigheid vaststellen van dit koninklijk besluit in zoverre aan het perceel van de verzoekende partij de bestemming parkgebied werd toegekend.

De bestreden beslissing die steunt op deze onwettigheid is evenzeer onwettig.

Het middel is gegrond.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 7 juli 2016, waarbij aan de verzoekende partij een verkavelingsvergunning wordt geweigerd voor het verkavelen van een perceel gelegen te 1970 Wezembeek-Oppem, Mechelsesteenweg zn, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie D, nummer 331r2.
2. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
3. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 3 april 2018 door de vierde kamer.

De griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Jonathan VERSLUYS

Nathalie DE CLERCQ